

1. SFINTELE PAȘTI: Praznic sau "Week-end prelungit" ?

Hristos a Înviat ! Iubiți credincioși, începem cuvântul nostru amintindu-ne că sărbătoarea Sfințelor Paști este praznic împărătesc, cu profunde semnificații teologice, nicidecum un week-end prelungit, cum, din păcate, înțeleg unii semeni de-ai noștri. Astfel, cea mai mare sărbătoare creștină din cursul anului bisericesc, *Învierea Domnului*, sau *Sfintele Paști*, ne invită pe toți la o prăznuire totală, nu doar la nițică odihnă, la mâncăruri bogate, din care să nu lipsească, desigur, ouăle roșii, mielul, cozonacul etc., toate "stropite", se înțelege, cu vin sau alte băuturi alese. În această privință, preotul academician Gala Galaction scria prin anii '30 următoarele: "Marea zi a Învierii a trecut pe lângă mulți dintre noi, anuală și tradițională, cu ceva bucurie pământească și cu oarecare odihnă a trupului. Puțini au fost și sunt aceia care au puterea să urce sus, spre soare, și să-și scalde sufletul în torentele adevărului... Ceilalți, presupuși creștini, fac tot ce pot ca să nu privească în fântâna vieții și să ignore profunzimea ei. Se ameteșc cu treburile, cu interesele și cu searbedele desfătări pământești. Alții, uneori oameni inteligenți, vor să pogoare Învierea Domnului în regiunea simbolului și a convenției religioase..." (în vol. *Ziua Domnului*, București, 1958, p. 48).

Să ne fie iertat dacă opinăm că cele scrise de părintele Galaction sunt în mare măsură actuale. Căci dacă în fiecare an, la acest praznic slăvit, suntem îndreptățiți a mărturisi bucuria vederii unui număr impresionant de creștini care țin Paștele cu râvnă și rânduială, în același timp suntem adânc întristați de cealaltă priveliște, în care se înscriu toți

acei semeni care, departe de Sfânta Biserică și de bucuriile ei sfinte, înțeleg prin Paște doar un week-end prelungit, în care se mănâncă vârtos, se bea din belșug, se vizionează emisiuni T.V. și se plimbă câinii. Nu vrem, Doamne ferește, să mâhnim pe cineva prin muștrări moralizatoare excesive (în fond, pe nimeni nu poți să-l obligi a-l duce de mână în Rai!), mai ales că ne dăm seama că aceste aspecte negative nu vă privesc, poate, pe dumneavoastră, cei ce ascultați. Vrem doar să reconfirmăm bunilor creștini importanța mântuitoare a ținerii rânduielilor, bucuria inefabilă pe care o trăim atunci *când serbăm praznicul dinlăuntru* și nu-l primim doar pe dinafară, ca pe un spectacol. Căci oricât ne-am strădui să explicăm cuiva aceste aspecte, dacă nu trăiește creștinismul *din interior*, nu va înțelege mare lucru. De aceea, ne rezumăm a face o caldă invitație celor încă sceptici, nehotărâți, mulțumiți doar cu crâmpoșe din slujbe și rânduieli, zicându-le: *Fraților! Iisus Hristos a fost răstignit, a murit și a înviat și pentru voi, cei care încă vă îndoiiți de aceste adevăruri. Stihul liturgic de la Paști: "Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm și să ne veselim într-însa!", se vrea o chemare nu doar pentru veselie trupească, ci și pentru cea sufletească. Îi dăm, desigur, trupului ce i se cuvine, dar să oferim și sufletului pe cele dorite. Dacă bucurăm de Paști trupul cu o haină nouă, cu mâncare sau băutură aleasă, nu vom lăsa fără bucurie sufletul. Iar cele dorite de suflet cu prilejul acestui mare praznic nu sunt lucruri grele și imposibil de plinit. Iată-le, pe scurt: să fi ținut sfântul post, după putere; să ne fi spovedit și împărtășit, după ce ne-am împăcat cu cei din jurul nostru; să fi participat la Deniile din Săptămâna Mare, așa cum participăm la slujbe în duminici și sărbători; să fim prezenți în noaptea de Paști și la Sfânta Liturghie, nu numai la slujba scurtă de afară; să luăm "pasca" pe nemâncate, cu toată cuviința... Și după acestea, îngăduit este să gustăm din toate celelalte bucurii, evident cu măsură creștinească. Făcând așa, serbăm praz-*

nicul *dinăuntru*, iar bucuria este îndoită: a sufletului și a trupului, deopotrivă. Într-o carte reeditată relativ recent, intitulată sugestiv *Duhul Sărbătorii* ("Anastasia", 1996), avându-l ca autor pe filozoful creștin Vasile Băncilă, găsim invitația înduioșătoare de a ține sărbătorile *cu bucuria copiilor*. Căci, spune autorul, "Copilul are o mare capacitate festivă. Copilului îi place natura, trăiește divinul, se dăruiește, jubilează..." De fapt, Mântuitorul a spus aceste lucruri cu aproape două mii de ani înainte: "Adevărat zic vouă: De nu vă veți întoarce și nu veți fi precum pruncii, nu veți intra în împărăția cerurilor" (Matei 18, 3).

Iată, așadar, iubiți frați, câteva din rațiunile duhovnicești la care-i invităm spre meditare pe toți binevoitorii noștri ascultători. Mai ales acum, în aceste zile, când întunecimile războiului din lume umbresc amenințător creștinătatea europeană, obligându-ne să prăznuim un Paște însângerat, și când toți bunii creștini ar trebui să dovedească o strânsă solidaritate liturgică, în sfintele biserici, în jurul ierarhilor și preoților. Adăugăm însă o precizare: să nu deznădăjduiască cineva dacă n-a ținut până acum rânduielile așa cum au fost pomenite mai sus, fie din neștiință, fie din neglijență, fie dintr-un alt motiv. În fiecare zi, în fiecare ceas se poate face un nou și bun început. Și, apoi, nu doar Paștele se cere serbat după cuviință; calendarul nostru oferă și atâtea alte popasuri sfinte în care sufletul poate fi bucurat!

De aceea, în nădejdea că toți enoriașii noștri vor prăznuir *dinăuntru* Sfânta Înviere, dimpreună cu celelalte sfinte sărbători, vă adresăm din toată inima salutul pascal
HRISTOS A ÎNVIAT!

